

ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ У ПРАВОВІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ

В сучасному житті провідним орієнтиром є європейська правова система, слідування якій допоможе Україні розвивати свою правову систему і забезпечити права та свободи людини за європейськими принципами.

Формуванню української правової системи перешкоджали зовнішні і внутрішні чинники, а саме: геополітичне положення, ідеологічний вплив на правові та суспільні концепції, історичний фактор [1].

В умовах глобалізації та інтеграційних процесів особливого значення набувають міжнародні стандарти захисту прав і свободи людини, європейські принципи і стандарти публічного законодавства, оскільки Європейська правова система є однією із найрозвиненіших у світі. Функціонування міжнародних правових стандартів не обмежується лише юрисдикцією Європейського суду з прав людини. Міжнародні правові стандарти функціонують і у сфері інших міжнародних юрисдикційних органів і, зокрема, у сфері міжнародного комерційного арбітражу, особливо при розгляді так званих інвестиційних спорів, де відповідальність за дотримання загальновизнаних міжнародних стандартів покладено на державні органи [2]. У 1995 році Україна стала членом Ради Європи і вже протягом 23-х років управління впроваджує в правову систему європейські стандарти. Чільне місце серед напрямів, визначених в Угоді про асоціацію з ЄС, посідає боротьба зі злочинністю та корупцією; співробітництво у боротьбі з тероризмом; боротьба з легалізацією коштів та фінансуванням тероризму; співробітництво у боротьбі з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин; правове співробітництво [3]. Адже в умовах сучасної глобалізації саме ці напрями міжнародного співробітництва набули стратегічного значення, оскільки спрямовані на створення загальноєвропейського простору свободи, безпеки і правосуддя, захист держав від загроз, що здатні перешкодити їх подальшому розвитку та становлять небезпеку для всього світу. Правове регулювання напряму боротьби зі злочинністю та корупцією в Україні останніми роками зазнало концептуальних змін, адже починаючи з 2012 р. почали ухвалюватися законодавчі акти у цій сфері, які не тільки впроваджують істотно нові правові інститути, більшість з яких раніше не були відомі національному законодавству і являють собою імплементацію європейських стандартів, а й уособлюють нову ідеологію кримінального судочинства, сутність якої полягає у визнанні найвищою цінністю права і свободи людини, а їх забезпечення і захист – обов'язком держави, що має виконуватися її уповноваженими органами з дотриманням європейських стандартів у галузі прав людини та здійснення правосуддя. Серед таких законодавчих актів перш за все потрібно назвати Кримінальний процесуальний кодекс України, прийнятий 13 квітня 2012 р., який заклав підґрунтя подальших законодавчих новацій у царині кримінального судочинства. Упродовж кількох років Україна є пріоритетною країною для Європейського Союзу у сфері захисту прав інтелектуальної власності. У звіті Європейської Комісії про охорону та захист інтелектуальної власності у третій країнах за 2013 р. зроблено висновок про те, що піратство України і підробки залишаються головними проблемами України. Нещодавно Урядом України було розпочато роботу над проектом «Національної стратегії розвитку сфери інтелектуальної власності України на період до 2020 року» з метою підвищення рівня правової, інституційної та соціальної бази до міжнародних стандартів, а також для створення, охорони, захисту та найбільш повного використання продуктів інтелектуальної власності [4]. Це чіткий сигнал, який свідчить про те, що

¹ Науковий керівник: Пікуля Т.О.

Україна взяла курс на зміцнення режиму охорони прав інтелектуальної власності [5].

Також держава повинна звернути увагу на нормативні акти, які повинні бути зрозумілими та доступними всім громадянам. На даний момент в Україні близько 94 тисячі нормативно-правових актів, з яких 20 % складають закони, проте лише незначна кількість містить норми прямої дії. В правовій системі Європейського Союзу цінується не кількість актів, а їх зрозумілість, доречність та якість. Тому уряду України потрібно враховувати дані аспекти створення нормативно-правової бази України[6].

Висновок: Впроваджуючи європейські правові стандарти, Україна забезпечить розвиток політичній, соціальній, економічній, підприємницькій сферам і наблизиться за рівнем життя до країн Європейського Союзу.

Список використаних джерел

1. Копиленко О., Києвець О. Європейські стандарти в українському законодавчому процесі: можливість і доцільність // Проблеми застосування міжнародних стандартів у правовій системі України / за заг. ред. Є. Б. Кубка. Київ: ПрАТ «Юрид. практика», 2013. 608 с.
2. Хаустова М. Г. Проблема організаційно-правового забезпечення гармонізації законодавства України до законодавства Європейського Союзу // Проблеми законності: зб. наук. пр. / відп. ред. В. Я. Тацій. Харків: Нац. ун-т «ЮАУ», 2013. Вип. 121. С. 12–29.
3. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. URL: http://www.kmu.gov.ua/kmu/control/uk/publish/article?art_id=246581344.
4. Про схвалення Рекомендації Ради асоціації між Україною та ЄС про імплементацію Порядку денного асоціації між Україною та ЄС: Розпорядж. Каб. Міністрів України від 13 берез. 2015 р. №207-р [On Approval of the Recommendations of the Association Council between Ukraine and the EU on the Implementation of the Association Agenda between Ukraine and the EU: Decree of the Cabinet of Ministers of Ukraine of March 13, 2015 No.207-p]. URL: http://www.kmu.gov.ua/kmu/document/248046005/st06978%20UA_15-1%20final.pdf.
5. Муравйов В. Зближення законодавства України з правом Європейського Союзу: сучасний стан та перспективи // Вісн. Київ. нац. ун-ту ім. Тараса Шевченка. 2007. № 35–36. С. 48.
6. Шило О. Г. Проблеми адаптації кримінального процесуального законодавства України // Вісн. Нац. акад. прав. наук України. 2016. №3 (86). С. 102–110.

**Студент Навчально-наукового інституту
№ 2 Національної академії внутрішніх
справ**

Лисенко Катерина Анатоліївна¹

ЮРИДИЧНІ КОНФЛІКТИ ТА ФОРМИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Актуальність дослідження юридичних конфліктів та форм їх вирішення визначається тим, що більшість конфліктів виникає поза юридичною сферою і лише згодом у процесі розвитку набуває юридичних ознак, а відтак, вони виявляються у перехідному або змішаному варіанті. Мотивація таких конфліктів спочатку не пов'язана з юриспруденцією і стосується економічних, національних, соціальних, особистих або суспільних інтересів, але згодом, із розвитком подій, змінюються в правові явища.

В реальному житті до юридичних належать будь-які міждержавні конфлікти, всі трудові, у багатьох випадках сімейні, виробничі, побутові та міжнаціональні конфлікти, угоди між регіонами чи гілками влади, суперечки щодо визначення статусу нації тощо. Чимало конфліктів мають змішаний характер і містять як правові, так і неправові елементи (наприклад, конфлікти на релігійній або етнічній основі, конфлікт між політичними партіями і державною структурою (парламентом, Міністерством юстиції)

¹ Науковий керівник: Харченко Н.П.